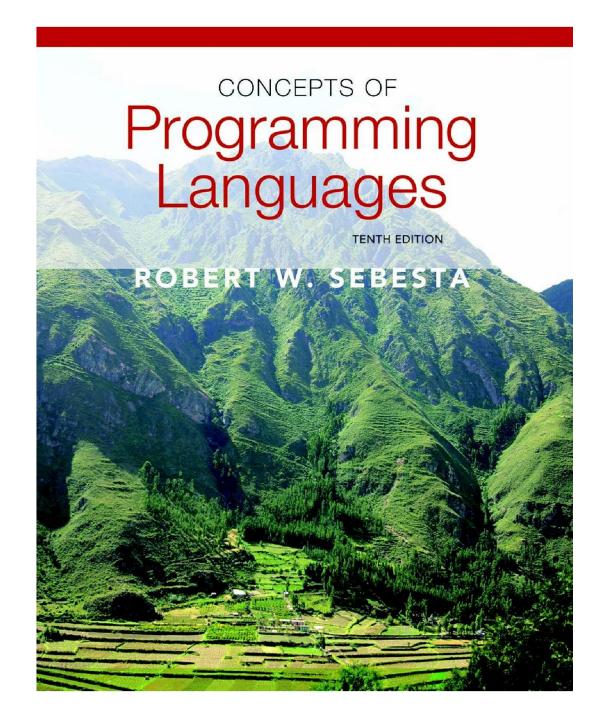
Bölüm 12

Nesne yönelimli programlama desteği

12. Bölüm konuları

- Giriş
- Nesne yönelimli programlama
- Nesne yönelimli diller için tasarım konuları
- C++ dilinde nesne yönelimli programlama desteği
- · Nesne yönelimli programlama yapılarının gerçeklenmesi

Giriş

- Çok sayıda nesne yönelimli programlama (NYP) dili var:
 - Bazıları prosedürel programlamayı destekler (ör: Ada 95+ ve C++)
 - Bazları fonksiyonel programlamayı destekler
 (ör: CLOS Common Lisp Object System)
 - Yeni diller (ör: Java ve C#) başka paradigmaları desteklemez ama onların komutsal yapılarını kullanır
 - Bazıları saf NYP dilidir (ör: Smalltalk, Ruby)

Nesne yönelimli programlama

- Üç ana özellik gerektirir:
 - Soyut veri tipleri
 - Kalıtım
 - · NYP'nin ana teması
 - Polimorfizm

Kalıtım

- Tekrar kullanımdan kaynaklanan verimlilik artışı sağlar
- SVT'lerin özelleştirlerek tekrar kullanımı kod değişikliği gerektirir ve zahmetlidir
- Kalıtım, yeni sınıfları varolan sınıflara dayalı olarak tanımlar
- Varolan sınıfların hem yapısı, hem de işlevselliği kalıtım yolu ile alınabilir, ve yeni sınıf içinde değiştirilebilir
- Tekli çoklu kalıtım

- SVT'ler sınıflar (classes) aracılığı ile gerçeklenir
- Sınıf örneklerine nesne (object) denir
- Kalıtım yoluyla tanımlanan bir sınıfa türemiş sınıf (derived class) veya altsınıf (subclass) denir
- Kendisinden türeyen sınıf olan sınıfa baba (parent) sınıf veya üstsınıf (superclass) denir
- Nesneler üzerinde işlemler tanımlayan altprogramlara metod (methods) denir

- Metod çağırmaya mesaj göderme denir
- Bir nesnenin tüm metodlarının tümüne birden o nesnenin mesaj protokolü (message protocol) veya mesaj arayüzü (message interface) denir.
- Mesajların iki kısmı olur: metod ismi ve mesajin gideceği hedef nesne
- En basit durumda, bir sınıf babasının tüm özelliklerini kalıtım yolu ile alır

- Kalıtım, erişim kontrolleri nedeniyle karmaşık hale gelebilir
 - Sınıf, içindeki varlıkları altsınıflardan saklayabilir
 - Sınıf, içindeki varlıkları kullanıcılardan (clients) saklayabilir
 - Sınıf, içindeki varlıkları altsınıflara gösterebilir ama kullanıcılardan saklayabilir
- Sınıflar, kalıtımla aldıkları metodları değiştirebilirler
 - Yeni metod eskisini *hükümsüz kılar (overrides*)

- Bir altsınıf üç şekilde babasından farklılık gösterebilir:
 - 1. Üstsınıftaki *özel (private)* değişken veya metodları göremez
 - 2. Altsınıf, üstsınıfta olmayan değişken ve/veya metodlar ekleyebilir
 - 3. Altsınıf, kalıtımla aldığı metodların davranışını değiştirebilir.

- Sınıf içinde iki tür değişken var:
 - Sınıf değişkenleri (class variables) bu tür değişkenlere bir kez yer ayrılır
 - Örnek değişkenleri (instance variables) her nesne içinde yer ayrılır
- Sınıf içinde iki tür metod var:
 - Sınıf metodu (class method) sınıfa gelen mesajları kabul eder
 - Örnek metodu (instance method) nesneye gelen mesajları kabul eder

Sinif metodlari

- Sınıfa gelen mesajları kabul eder
- Normal fonksiyonlar gibidirler, ancak sınıfa aittirler.
- Sınıf dışından SınıfAdı.metodAdı(...) olarak çağrılırlar
- Sınıf içinden sadece metodAdı(...) olarak çağrılırlar
- (Sentaks bir dilden diğerine değişebilir)

Örnek metodları

- Nesneye gelen mesajları kabul eder
- Derleyici tarafından, fazladan bir parametre alan fonksiyona dönüştürülür. Bu fazladan parametre, mesajı alan nesneyi gösteren bir işaretçidir.
 - Örneğin m, C sınıfı içinde void m(int a){...}
 olarak tanımlı bir örnek metodu olsun.
 - *obj* bir C sınıfı örneği olsun
 - Derlerici bu tanımı void m(C * this, int a){....}
 şeklinde değiştirir
 - obj.m(5) ise m(&obj, 5) şekline dönüştütülür.

Dinamik bağlama

- Polimorfik değişken (polymorphic variable)
 bir sınıfın örneklerine ve o sınıfın atası
 olduğu (o sınıftan inen) tüm sınıflarının
 örneklerine işaret edebilir
- Polimorfik değişken aracılığı ile erişilen nesnelerde metod bağlaması dinamik olur (nesnenin sınıfına ait olan metod kullanılır; eğer yoksa, "en yakın" kalıtımla elde edilen metod çağrılır)

Soyut sınıflar ve metodlar

- Soyut metod (abstract method) tanımı olmayan metoddur (sadece protokolü tanımlar)
- Soyut sınıf (abstract class) en az bir tane soyut metodu olan sınıftır
- Soyut sınıfın örneği yaratılamaz

NYP dilleri tasarım problemleri

- Sadece nesneler mi olmali?
- Altsınıflar alttipler mi?
- Tekli-çoklü kalıtım
- Nesne için yer alınması ve geri verilmesi
- Dinamik/Statik bağlama
- İçiçe sınıflar
- Nesnelerin ilklenmesi

Sadece nesnelerin olması

- Herşey nesne (ör. integer bile)
 - Avantajı zarafet ve saflık
 - Dezavantajı basit nesneler üzerindeki işlemeler yavaş
 - Örnek dil: Smalltalk
- · Varolan tip sistemine nesneler eklenmesi
 - Avantajı basit nesneler üzerindeki işlemeler hızlı
 - Dezavantajı kafa karıştıran tip sistemi (iki tür varlık: nesneler ve kayıtlar (recordlar))
 - Örnek dil: C++

Sadece nesnelerin olması...

- Basit tipler için komutlu diller tarzında tip sistemi kullan, onların dışındaki herşey nesne olsun
 - Avantajları -
 - basit nesneler üzerindeki işlemeler hızlı
 - Nispeten küçük bir tip sistemi
 - Dezavantajı yine kafa karıştıran tip sistemi
 - Örnek dil: JAVA

Altsınıflar altipler midir?

- Alt sınıfa ait bir nesneyi bir üst sınıfa ait diye düşünebilir miyiz?
- Öyle ise, altsınıf sadece yeni değişkenler ve metodlar ekleyebilmeli, kalıtım yolu ile aldığı metodları da ancak uyumlu bir şekilde değiştirmeli

Tekli ve çoklu kalıtım

- Çoklu kalıtım: birden çok sınıftan kalıtım alma (inherit)
- Çoklu kalıtımın dezavantajları
 - Dil ve implementasyon karmaşıklığı (kısmen isim çakışmalarından dolayı)
 - Olası verimsizlik dinamik bağlama maliyeti daha fazla
- Avantajı:
 - Bazen işleri kolaylaştırıyor

Dinamik ve statik bağlama

- Mesajların hepsinin metodlara bağlanması dinamik olmalı mı?
 - Dinamik bağlama hiç yoksa, dinamik bağlamanın avantajları yok olur
 - Hepsi dinamikse, verimlilikten kaybeder (ör: Smalltalk, JAVA)
- Kullanıcıya kalmış (C++)

Smalltalk dilinde NYP desteği

- Smalltalk saf bir NYP dilidir
 - Herşey nesne
 - Her nesnenin yerel hafızası var
 - Tüm hesaplama nesnelerin birbirine mesaj göndermesiyle olur
 - Komutlu dillere hiç benzemez
 - Tüm nesneler yığın üzerinde yaratılırlar
 - Alınan yerin geri verilmesi (deallocation) otomatik olarak gerçekleşir

Smalltalk dilinde NYP desteği...

Kalıtım

- Altsınıf, üstsınıfın tüm örnek değişkenlerini, örnek metodlarını ve sınıf metodarını kalıtımla alır
- Tüm altsınıflar alttiplerdir (hiçbirşey altsınıftan saklanamaz)
- Sadece tekli kalıtım

Smalltalk dilinde NYP desteği...

- Dinamik bağlama
 - Mesajların metodlara bağlanması tümüyle dinamik
 - Mesajı alan nesnenin sınıfından başlayarak yukarıya doğru metodu ara
 - Dinamik tip kontrolü var
 - Tek "tip hatası": mesaj anlaşılmadı

Smalltalk dilinde NYP desteği...

- Smalltalk değerlendirmesi
 - Dilin sentaksı basit, yalın ve düzgündür
 - Küçük bir dilin ne kadar güçlü olabileceğine örnek
 - Derlenmiş dillere göre daha yavaş
 - Dinamik bağlamadan dolayı tip hatalarının keşfedilmesi çalışma zamanına kalır
 - Grafik arayüz kullanımında öncü
 - En büyük etkisi: NYP'nin gelişmesi ve ilerlemesi

- Genel özellikleri:
 - C ve SIMULA 67 dillerinden evrimleşti
 - En çok kullanılan NYP dilleri arasında
 - Karışık (mixed) tip sistemi
 - Yapıcılar (constructors) ve yıkıcılar (destructors) var
 - Sınıf varlıklarına detaylı erişim kontolleri

Kalıtım

- Bir sınıf herhangi başka bir sınıfın alt sınıfı olmak zorunda değil
- Erişim kontrol komutları
 - Private (sadece sınıf içinde ve dostlar tarafından görünebilir) (altsınıfların alttip olmasını engeller)
 - Public (altsınıflarda ve kullanıcılar (clients) tarafından görülebilir)
 - Protected (sınıf içinde ve altsınıflarda görülebilir, ama kullanıcılar (clients) tarafından görülemez)

- Çoklu kalıtım desteklenir
 - Ayni isimde iki tane kalıtımla gelmiş üye varsa, istenilene :: operatörü ile erişilebilir

```
class Thread { ... }
class Drawing { ... }
class DrawThread : public Thread, public Drawing
    { ... }
```

Dinamik bağlama

- virtual olarak tanımlanan metodlar polimorfik değişkenler aracılığı ile çağrılabilirler ve metodlara dinamik olarak bağlanırlar
- "pure virtual" olarak tanımlanmış bir metodun gövdesi yoktur (yani soyuttur)
- İçinde en a bir tane "pure virtual" metod olan sınıf, sanal bir sınıftır (abstract class)

Değerlendirme

- C++ dilinde bol miktarda erişim kontrolü vardır
- C++ dilinde çoklu kalıtım vardır
- C++ dilinde programcı tasarım zamanında hangi metodun dinamik, hangisinin statik olarak bağlanacağını belirtmelidir
 - Statik bağlama daha hızlı!
- Tercüme (interpretation) ve dinamik
 bağlamadan dolayı Smalltalk C++ya göre 10
 misli kadar daha yavaş

Nesne yönelimli yapıların gerçeklenmesi

- · İki önemli konu
 - Örnek değişkenlerinin (instance variables) hafızadaki yapıları
 - Mesajların metodlara dinamik bağlanması

Örneklerin veri saklaması

- Sınıf Örnek Kayıtları (SÖK) (Class Instance Records) nesnenin durumunu saklar
 - Statikdir (derleme zamanında belirlenir)
- Bir sınıfın babası varsa, çocuğun örnek değişkenleri babanın sınıf örnek kaydına eklenir
- Mesajların metodlara dinamik bağlanması destekleniyorsa, SÖK içinde sınıfın Sanal Metod Tablosu'na (SMT) (Virtual Method Table (VMT)) bir işaretçi olması gerekir

Metod çağırmalarının dinamik bağlanması

- Sanal Metod Tablosu (SMT) (Virtual Method Table):
 Her sınıf için bir tane olmak üzere, sınıfın örnekleri
 aracılığı ile çağrılabilen metodların kodlarına
 işaretçileri barındıran tablo
- Sadece dinamik olarak bağlanan metodların SMT'de girdisi olması gereklidir (statik olarak bağlanan metodların SMT'de olmaları gerekmez)
- Dinamik olarak bağlanan metodlara çağrılar, metodun koduna SÖK içindeki SMT işaretçisi aracılığı ile olur

Metod çağırmalarının dinamik bağlanması...

- Metod çağrıları VMT başlangıcından itibaren göreceli adres olarak temsil edilebilir
- Baba-çocuk ilişkisi içinde olan iki sınıfa ait olan bir metodun her iki sınıfın SMT'si içindeki göreceli adresi ayni olur
- Çocuk sınıfta yeni olarak tanımlanan metodlar, babanın SMT'sinin sonuna eklenir
- e.f() çağrıldığı zaman olanlar (e'nin sınıfı E ise) :
 e'nin SÖK'ü içinde E sınıfının SMT'sinin adresi
 bulunur. f() metodunun göreceli adresi 10 ise,
 f()'in kodunun adresi, SMTnin adresi + 10 dur.
 f()'in koduna gidilir (fonksiyon çağırması olarak)

Özet

- NYP'de üç önemli kavram var: Soyut Veri Tipleri, kalıtım, dinamik bağlama
- Ana tasarım problemleri: sadece nesneler mi var? Altsınıflar alttip midirler? Polymorfizm varmıdır? Tekli-Çoklu kalıtım? Dinamik bağlama?
- Smalltalk saf bir nesne yönelimli dildir
- C++ dilinde iki farklı tip sistemi mevcuttur (hibrid)
- NYP gerçeklenmesi için yeni veri yapılarına ihtiyaç vardır (SMT vs.)